

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 23093/2024
29.11.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранка Станића, председника већа, Татјане Миљуш, Татјане Матковић Стефановић, Татјане Ђурица и Мирјане Андријашевић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Тихомир Огњановић, адвокат у ..., против тужене Републике Србије, Високи савет судства - Привредни суд у Пожаревцу, коју заступа Државно правобранилаштво у Београду, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж рр 215/23 од 10.07.2024. године, у седници већа одржаној дана 29.11.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж рр 215/23 од 10.07.2024. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж рр 215/23 од 10.07.2024. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужиле за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Пресудом Другог основног суда у Београду Прр1 59/22 од 28.03.2023. године, у ставу I изреке, усвојен је тужбени захтев, па је обавезана тужена да тужиљи на име накнаде имовинске штете изазване повредом права на суђење у разумном року исплати износ од 739.497,27 динара са законском затезном каматом почев од 21.2.2022. године, као дана подношења тужбе, па до коначне исплате. У ставу II изреке, одбијен је тужбени захтев у делу у коме је тражено да се обавезе тужена да тужиљи на износ од 739.497,27 динара исплати законску затезну камату за период од 03.11.2015. године до 21.02.2022. године. У ставу III изреке, обавезана је тужена да тужиљи накнади трошкове парничног поступка у укупном износу од 40.500,00 динара, са законском затезном каматом почев од дана извршности пресуде па до коначне исплате.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж рр 215/23 од 10.07.2024. године, одбијене су неосноване жалбе тужиле и тужене и потврђена је првостепена пресуда. Одбијени су као неосновани захтеви парничних странака за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужена је изјавила благовремену ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка, због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и због погрешне примене материјалног права, с предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној, на основу члана 404. ЗПП, ради уједначавања судске праксе.

Тужилца је поднела одговор на ревизију.

Чланом 404. став 1. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11, ... 10/23 – др. закон), прописано је да ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија), док је ставом 2. истог члана прописано да о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Предмет тужбеног захтева је накнада материјалне штете због повреде права на суђење у разумном року у поступку који се води пред Привредним судом у Београду у предмету Ст 3/15.

Према утврђеном чињеничном стању, решењем Привредног апелационог суда у Београду Рж Ст 4859/21 од 30.7.2021. године усвојена је жалба предлагача, овде тужиле, преиначено решење Привредног суда у Пожаревцу Р4 Ст 323/21 од 8.6.2021. године и утврђено да је предлагачу повређено право на суђење у разумном року у стечајном поступку који се води пред Привредним судом у Пожаревцу под пословним бројем Ст. 3/2015, над стечајним дужником „Гоша-Електроопрема“ д.о.о. Смедеревска Паланка. Тужилци је, као стечајном повериоцу, утврђено и признато потраживање према стечајном дужнику „Гоша-Електроопрема“ д.о.о. Смедеревска Паланка у стечају, на име неисплаћених зарада у периоду од 31.7.2009. до 13.8.2015. године у укупном износу од 739.497,27 динара, који чини главни дуг у износу од 641.914,41 динара и обрачуната законска затезна камата на главни дуг у износу од 97.582,86 динара, а које потраживање спада у трећи исплатни ред. У стечајном поступку није намирено потраживање стечајног повериоца, овде тужиле.

Према Закључку усвојеном на седници Грађанског одељења Врховног касационог суда од 02.11.2018. године, Република Србија одговара за материјалну штету насталу због потпуног или делимичног неизвршења правноснажних и извршних судских одлука,

односно у стечају утврђених потраживања запослених из радног односа, која су без њихове кривице остала неизвршена и у поступку стечаја вођеним над стечајним дужником са већинским друштвеним или државним капиталом, уз услов да је претходно утврђена повреда права на суђење у разумном року.

Имајући у виду садржину тражене правне заштите, начин пресуђења и разлоге на којима је заснована другостепена пресуда, Врховни суд налази да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној. У овом случају, утврђено је да је стечајни дужник „Гоша-Електроопрема“ д.о.о. Смедеревска Паланка у стечају, привредно друштво са већинским друштвеним, односно државним капиталом, са којих разлога тужена Република Србија има обавезу да тужиоцу накнади тражену имовинску штету, а у складу са поменутиим Закључком Врховног касационог суда од 02.11.2018. године. Нису од утицаја на дозвољеност ревизије ни ревизијски наводи којима се указује да је у конкретном случају затезна камата обрачуната конформном методом, јер из изјашњења стечајног управника које се налази у спису предмета, произлази да је камата обрачуната методом простог интересног рачуна. Са напред наведених разлога побијаном пресудом одлучено је у складу са Закључком Врховног касационог суда, због чега не постоји потреба за разматрањем правних питања од општих интереса или у интересу равноправности грађана, нити потреба уједначавања судске праксе и новог тумачења права.

Сходно наведеном, Врховни суд је на основу члана 404. став 2. ЗПП одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је оценио да ревизија није дозвољена.

Тужба ради накнаде штете поднета је 21.02.2022. године, а вредност предмета спора је 739.497,27 динара, што представља противвредност од 6.289,10 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан поношења тужбе.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра, по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Како у конкретном случају вредност предмета спора побијаног дела правноснажне пресуде не прелази законом прописани цензус од 40.000 евра у динарској противвредности по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, Врховни суд закључује да ревизија тужене није дозвољена.

Из наведених разлога, на основу члана 413. Закона о парничном поступку, одлучено је као у ставу другом изреке.

Применом одредбе члана 154. став 1 Закона о парничном поступку, Врховни суд је одбио захтев тужиле за накнаду трошкова ревизијског поступка, јер трошкови настали поводом одговора на ревизију нису нужни за одлучивање о ревизији.

**Председник већа – судија
Бранко Станић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић